

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

ikke måtte se ondt på dem, der byggede uden at søge offentlig støtte. Jeg tror, at ministeren sommetider er tilbøjelig til at opfatte en eller anden bemærkning, jeg gør, som om den specielt var vendt mod ministeren, og det er ikke tilfældet. Det er i hvert fald en betragtning, som jeg har mødt flere gange: ja, når folk ikke søger statslån, er det, fordi de har noget at skjule, så er der en eller anden fidus ved det. Denne opfattelse vil jeg gerne benytte lejligheden til at tale imod. Netop når vi ser på hele udviklingen i byggeriet og ser på, hvad det koster det danske samfund, må man også indrømme, at det har sin store betydning, at der er nogle, der bygger uden at kræve offentlig støtte. Jeg nævnte den lille mand, der var selvbygger, og den måske mere kapitalstærke mand, der bygger, men jeg tænkte egentlig ikke så meget på spekulationsbyggeriet. Jeg er ganske enig med ministeren i, at de, der har iværksat et dyrt spekulationsbyggeri, må naturligvis tage skade for hjemgæld; de kan ikke uden videre komme til staten og sige: nu må I dække vore udgifter. Det, jeg ville have frem, var det mindre byggeri, hvor det er betydningsfuldt, at man bygger uden statsstøtte og netop for at få et økonomisk byggeri frem.

Alvilda Larsen: Den højtærede minister har ret i, at jeg ikke blev overrasket over ikke at få svar. Jeg vil blot sige til den højtærede minister, at jeg absolut ikke betragter denne sal som en diskussionsklub. Derimod havde jeg den opfattelse og har det stadigvæk, at det er tilladt de ærede medlemmer at stille spørgsmål til de højtærede ministre, og det har dog hidtil været reglen, at ministrene, om ikke af andre grunde så af høflighedsgrunde, gav svar på de spørgsmål, der blev stillet til dem; men jeg forstår efterhånden, at jeg og mit parti danner en undtagelse, at mit parti gang på gang, når vi drøfter boligspørgsmål, skal finde sig i ikke at få svar på de spørgsmål, vi stiller. Det beklager jeg meget, for det spørgsmål, jeg har stillet om billigørelse af byggeriet i forbindelse med statsfinansiering til bunds, er meget vigtigt for tusinder af mennesker og for vort samfund som helhed. Det er et spørgsmål, som ikke alene er rejst af mig og mit parti, men af mange, mange andre kredse. Det er rejst gentagne gange af boligselskaber og i det hele taget af folk, som beskæftiger sig med byggeri, så når den højtærede minister indtager det standpunkt ikke at ville svare på dette spørgsmål, er det

ikke bare os kommunister, han ikke giver svar, men også de kredse, der beskæftiger sig med disse spørgsmål, og det anser jeg for meget uklogt. Jeg er klar over; at når jeg for fremtiden ønsker at stille spørgsmål til den højtærede boligminister, skal jeg stille disse spørgsmål i spørgetimen, så kan jeg vel forvente at få dem besvaret.

Ministeren for byggeri og boligvæsen (Kjærboel): Jeg vil gerne sige til mit partis ærede ordfører, det ærede medlem hr. Ingvar Dahl, at jeg var glad, fordi han pegede på det system, de har i Sverige, det såkaldte bygherreprincip. Jeg tror, at hvis vi efterhånden kunne få det indført herhjemme, ville det betyde et stort skridt i retning af forbedring af hele byggeriet, også rent omkostningsmæssigt. Jeg er særdeles glad for, at det ærede medlem kom ind på det, fordi han jo er nøje inde i alle forhold, der vedrører byggeriet.

Det ærede medlem hr. Elgaard pådutter os ministre, at vi skulle have for vane at overskride de beløb, vi stipulerer. Det må jeg i hvert fald for mit vedkommende bestemt protestere imod. Jeg kan til belysning heraf sige, at jeg i dag har underskrevet en skrivelse til finansudvalget, hvori jeg gør opmærksom på, at jeg til et bestemt formål har brugt færre penge, end jeg har bedt om. Det ærede medlem kan så sige, at det er også en fejl, for man skal træffe det rigtige, men det ærede medlem ved lige så godt som jeg, at det er umuligt at fastsætte ganske nøje, hvad det og det vil koste. Derfor kan jeg ikke give andet svar end dette, at vi har regnet på det, så godt vi kunne, og skulle der en skønne dag komme en overskridelse, vil jeg bede det ærede medlem hr. Elgaard om at behandle mig en lille smule lemfældigt.

Til det ærede medlem hr. Thestrup vil jeg blot sige, at den opfattelse ikke kan tillægges mig, at det forretningsmæssige byggeri ikke skulle kunne tjene statens interesse. Hvis det er fornuftigt, anstændigt forretningsmæssigt byggeri, kan det udmærket godt tjene statens og samfundets interesse, det har jeg ikke lagt skjul på. Men som sagt, der er et vist spekulationsbyggeri, vi skulle se at undgå.

Jeg forstår heller ikke, at det ærede medlem er så utilfreds med, at vi har kontrol med det private byggeri, som søger statslån. Vi er da alle interesserede i, at huslejen holdes så lavt nede, som det er muligt, alt under hensyntagen til omkostninger, forrentning og afdrag o. s. v., men vi kan vel ikke være interesseret i, når vi